

**الآن کمر خود را مثل مرد ببند، زیرا که از تو سؤال می‌نمایم پس مرا اعلام نما.
وقتی که زمین را بنیاد نهادم کجا بودی؟ بیان کن اگر فهم داری.
ایوب ۳۸: ۳-۴**

مطالعه: "عادت کردن به فروتنی و خضوع روحانی"

چارلز اسپرژن می‌گوید: "تلاش انسان فانی برای فهم خداوند ابدی مانند تلاش یک پشه برای نوشیدن از آب اقیانوس است". ما هیچ وقت به صورت کامل قادر به درک کلام خداوند و فهم آن نخواهیم بود؛ این موضوع باعث فروتن شدن ما می‌شود. فروتنی می‌تواند باعث باز شدن اشتباهات روحانی ما شود تا بیشتر به مطالعه کلام بپردازیم چون هرچه بیشتر بخوانیم و بدانیم، بهتر متوجه می‌شویم که چیزی نمی‌دانیم! در این صورت تلاش می‌کنیم که رشد کنیم تا کلام خدا را بهتر درک کنیم.

در ایوب ۳۸ خداوند به ایوب می‌گوید: "الآن کمر خود را مثل مرد ببند، زیرا که از تو سؤال می‌نمایم پس مرا اعلام نما. وقتی که زمین را بنیاد نهادم کجا بودی؟" آیا طرز بیان خداوند خشن و ناملایم است؟ آیا خداوند پدری بی‌توجه است؟ به هیچ وجه! این باعث به وجود آمدن حس فروتنی در ما می‌شود. در فروتنی آرامشی عمیق و بسیار خوب وجود دارد. تمام کنترل هستی در دستان خداوند است نه من و شما! این خداوند است که چرخ فلک و افلاک را برای خوبی من و شما در دستانش دارد و می‌گرداند. فروتنی، ما را به سمتی هدایت می‌کند که می‌فهمیم (چیزی نمی‌دانیم) ولی خداوند جواب همه چیز را دارد.

در خروج عظیم قوم اسرائیل از مصر، خداوند قوم خود را با تکه‌ای ابر در روز و ستونی از آتش در شب هدایت و رهبری می‌کرد. او راه قوم را به واسطه نور خود باز می‌کرد. در مزامیر می‌خوانیم که کلام خداوند نور است. "کلام تو برای پای‌های من چراغ، و برای راه‌های من نور است" (۱۹۹: ۱۰۵-۱۱۲). خداوند چراغ راه ما است تا مسیرمان را گم نکنیم و در تاریکی قدم نگذاریم. نویسنده مزامیر به این اعتراف می‌کند که کلام خداوند نور است ولی در عین حال ما نیز باید خودمان را به دنباله روی از این نور متعهد سازیم.

وقتی به این موضوع اعتراف می‌کنیم که زندگیمان وابسته به پیروی کردن از نور خداوند است، فروتن می‌شویم.

تنها یک نفر می‌تواند به روز و شب فرمان دهد و قطعاً آن شخص ما نیستیم! ما در کتاب مقدس می‌توانیم آفریننده هستی و نگه‌دارنده آن را ملاقات کنیم. حال باید در این دنیا چطور قدم برداریم؟ اجازه دهیم که کلام خداوند قدم به قدم، مسیر پیش رویمان را روشن کند و راه درست را برایمان روشن و آشکار سازد. با خضوع به خداوند اعتماد کنیم که در هر قدم در کنارمان حضور دارد.

وقتی ایوب ۳۸: ۱-۲۱ و مزامیر ۱۱۹: ۱۰۵-۱۱۲ را مطالعه می‌کنید، هدیه فروتنی و خضوع را در نظر داشته باشید.

در چه قسمتی از زندگیتان به جای اینکه به دنبال دریافت پاسختان از خداوند باشید، او را زیر سوال می‌برید؟
در چه قسمتی از زندگیتان از جاده نورانی خداوند خارج شده‌اید و به خاکی زده‌اید؟

با اقتباس از نیایش روزانه «خالق و مخلوق عادت»